

טוב לחסות בה'

הדלקת נרות: 18:56
יציאת השבת: 19:57
רבינו תם: 20:30

תגובות והערות: 0506425002 - משפחת אחיאל. כתובת: משה בריל 9, ת"א. מצווה לעשר לעלוני שבת!

תרופת פלאים מצילת חיים

פרשת השבוע: פרשת אמור. יום שבת 32 ימים לעומר.

319

לרפואה פרנסה

היצלחת: הרב עובדיה יוסף בן גורגיה. הרב שמעון בן בכריה. הרב יעקב חי בן מרגלית. מ"ס מנשה ואורה אחיאל. מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. אבישי דוד בן ברכה, ברכה בת דורה דבורה. צילה בת ברכה. יעקב בן לינדנה. משה חיים בן מרים, יעקב בן מלכה. עילום שם לביאת המשחה, הילה, לאה ומרים בנות ליאורה לריסה. ליאורה לריסה בת זבו זוליתו. רחל, יעל ופנינה בנות אירנה איסטט. שולמית בת חתון, ברוך בן גורגיה

לזיווג הגון - רפאל בן מרים, יעקב ויהודה בני מלכה, יהודה צבי בן דבורה, חנה אנה בת רעיה ורותם בת גאולה.

זרע בר קיימא - שלום בן יונה, שרון בן מלכה, פרידה בת עמליה.

לעילוי נשמת - מלכה בת אסתר, תמרה בת מזל, מזל בת דוד ובת שבע, אורי חי בן רינה יריב בן גאולה, אברהם בן אלה, ישעיהו בן יצחק, רות בת נוסרת יצחק בן עליוזה, יוסף בן אנגלינה, אפרים בן רחל, ר' יצחק בן טופחה, ר' שמעון בן סאסי סופיה, גבריאל בן סמינה, אסתר בת עישה, שלום בן תמו, דוד בן אסתר, רחל בת קלמי, אליהו מאיר בן סימי איפרגן, עובדיה כהני, לואיזה עליזה בת שמחה, זוהרה טימסטית בת מרים, שמעון בן זוהרה, רחמים בן צ'חלה, אייל בן טוביה, איריס בת מלכה ועמרם בן איזה, דוד בן זינת שרה, שמואל בן טוביה לאה.

קצב החיים המסחרר והלחץ הרב בו נמצאים האנשים בדורנו, יכול להעמיד רבים מאיתנו מידי יום בניסיונות של יוכוחים ומריבות עם חבריו לעבודה, עם שכניו לבנין ואף עם בני משפחתו. בחלק מן הוויכוחים וחילוקי הדעות נזרקת מילה פוגעת לאחד הצדדים, שמעמידה אותו בניסיון: 'האם להשיב לו מנת אפיים או לשתוק ולא להגיב?'. בפירוש המשניות לפרקי אבות (ד') מספר הרמב"ם על חסיד אחד שנשאל: "מהו היום השמח ביותר בחיך?...". השיב החסיד ואמר: "יום אחד הייתי בספינה, והושיבוני במקום נבזה, בין חבילות הסחורה של הבגדים, כאשר כל הסוחרים הגדולים והעשירים ישבו להם יחד בתוך הספינה. והנה, בעודי שוכב במקומי, הגיע אחד מאנשי הספינה ועשה עליי את מימי גופו (צרכים קטנים), מפני שהיה מזולזל בי, ובעיניו הייתי שפל ומסכן.

"וחי ה'", מבטיח החסיד, "שלא כאבה נפשי למעשהו כלל, ולא התעורר ממני כוחי. ושמחתי שמחה גדולה שהגעתי לגבול שלא יכאיבני ביזוי הסוחר ההוא, ולא הרגישה נפשי אליו, וזהו יום השמח ביותר בחיי".

האם לזה יקרא היום השמח בחיינו? האם כך אנו היינו מגיבים?
זאת נבין מהמעשה הבא: מסופר על רבנו בחיי זצ"ל, בעל הספר 'חובת הלבבות', שכאשר שמע על אדם מסוים שדיבר עליו לא יפה או ביזה וגינה אותו לעיני אנשים, היה שולח לו מתנה. הוא עטף את המתנה בעטיפה ובנוסף היה שולח לו מכתב קטן שכתוב בו: "הרי לך מתנה צנועה על החסד הגדול שעשית עימי בכך שביזית אותי ופגעת בי, ובזכות כך שלא הגבתי רק שתקתי ולא הגבתי, ביטלת מעליי גזירות וייסורים קשים?". כעת נוכל קצת להבין גם מדוע היה זה היום המאושר בחייו של החסיד שסבל את ביזיון הצרכים, וזו מפני שאדם המאמין שכל שמתרחש עמו הוא מאתו יתברך בגזירת עליון, ושום אדם לא יכול לפגוע בו ולצער אותו, אם לא בגזירת הבורא, הרי שה' יתברך שולח לי ביזיונות דרך אדם זה שנמצא להיות השליח המתאים משמיים, ואם כן, מקבל אני ממך, בורא עולם, את הצער והביזיון הזה באהבה, על כך שאתה מכפר לי על עוונותיי ומבטל מחיי גזירות ואסונות ע"י כך. וכך מסיים רבי אלעזר אזכרי זצ"ל את ספר החרדים: "למה תסבול יסורים בעולם הזה, ובעולם הבא גיהנום על עונותיך? טוב לך אם תסבול חרפת אנוש וגידופיו, ולא תענהו ותשמח ביסורים אלו, כי רפואה הם לנפשך". כך גם כתב תלמיד הרמ"ק בספר "קול בוכים" בשם רבו: "בכל התשובות שבעולם, והמעולה שבכולם למרק החטאים היא סבילת העלבונות והביזיונות. והיא מעולה יותר מכל מלקות וסיגופים ותעניות שבעולם! שאם יאמרו לך: "תרצה שיבוא לך הפסד ממוך, או נפילת בתים ככפרת עוונותיך?", וודאי תשיב: 'לא!'. ואם יאמרו לך: "התרצה לקבל עליך מיתת בנים או חולאים ככפרה לעוונותיך?", תשיב: 'חס ושלום!'. וכן אם יאמרו לך: "התחפוץ במיתה, בגהינם, ובגילגולים רעים במקום כפרה?", על הכל תשיב: 'חס ושלום!'. אם כן אמור נא: כל חטאיי שפגמו בנשמתני במה יכופרו? לכן העצה היעוצה: "יתכפרו לפני ה' בביזיונות". (קול בוכים) כך מסופר על ר' חיים מוולוז'ין ואחיו ר' זלמן שעברו יחדיו ברחוב ואדם אחד קיללם קללות נמרצות. כשהמשיכו בדרך ראה ר' חיים את אחיו בוכה. התפלא ר' חיים ושאלו: "מדוע נעלבת מדבריו?...". ענה ר' זלמן: "בוודאי שלא נעלבתי מדבריו. בוכה אני שלא הרגשתי שמחה בביזוי. הרי נאמר: "הנעלבים ואינם עולבים, שומעים חרפתם ואינם משיבים, עושים מאהבה ושמחים ביסורים - עליהם הכתוב אומר: 'זאובהו כצאת השמש בגבורתו'" (שבת פח). אם לא הרגשתי שמחה בביזיון, זאת אומרת שאינני עדיין בדרגת אוהב של הקב"ה! התנהגות מעין זו מגלה לנו שאוהב ה' אמיתי, מאמין בכל לבו שאי אפשר לגרום לו מאומה לולא גזרת ה'.

המגיע לו - יגיע בכל מקרה, ואם סבל, הרי הביזוי מטהר את נשמתו. אדם כזה יכול לשמוח בביזויים, ואפילו להודות למבזהו, וודאי שלא יכעס. לכן שמח החסיד ורבנו בחיי כשביזו אותם ברבים ואף הודו להם! (מכללה י-ט)
נא לא לעיין בזמן התפילה - למנוע יצא שכרו בהפסדו - שכר לימוד תורה בשבת פי אלף מלימוד תורה ביום חול - טעון גניזה!

רוצים הקדשה
שנתית?
צלצלו.
0506425002

★ **האם מותר לשבור אותיות שבועה?**
סימן שמי, מתוך הילקוט יוסף

האם מותר לשבור עוגה עם אותיות?
 (1) עוגה או שוקולד שכתוב עליהם אותיות, מותר לשוברים בשבת כדי לאוכלם, ואין לחוש משום מוחק בשבת, כיוון שזה פסיק רישיה דלא איכפת ליה בדרבנן שמותר. ואין הבדל אם האותיות הם מגוף העוגה, בולטות או שוקעות, כגון בייסקוויטס, לבין אם האותיות נעשו מצבע מאכל או מקרם. ואפילו כששובר את האותיות בידו לשם אכילה – יש להקל. וכל שכן בכתב לועזי.
 ***

האם מותר לשטוף דיו שעל היד?
 (2) אדם שכתב לפני השבת על כף ידו ושכח לרחוץ ידיו ולנקותם – מותר לו ליטול ידיו בשבת לסעודה, באופן שיטול רביעית מים בבת אחת, ולא ינגבם, שבוזה אין הכרח שימחק את מה שכתוב על ידו.
 ***

האם מותר להפריד דפי ספר שנדבקו?
 (3) דפי ספר שנדבקו זה בזה, שלא בשעת עשייתן: אם זה במקום שאין שם אותיות – מותר לפותחו בשבת כדי לקרוא בו. אבל אם נדבקו במקום הכתב – יש אומרים

סגולות להסרת פחדים!
 (1) **כותב ה'בן איש חי':** "המקפיד על לבישת טלית קטן בדוקה וכשרה כהלכה – מסוגל מאוד הדבר להסיר ממנו כל מיני פחד סמויים". (רב פעלים)
 (2) **מובא בגמרא במסכת מגילה (ג,א):** "אדם שנתקף בפחד פתאומי ואינו יודע מדוע – סימן הוא שמזלו (המלאך השומר עליו) חש שעומד בפני נזק. ותרופתו היא שקרא קריאת שמע בכוונה, ועל ידי כך יצליחו ה' מכל נזק".
 (3) **כתב כף החיים (תרסד):** "אדם החפץ לבטל פחדים שונים המטרידים את מנוחתו, ישא עמו ערבות שנחבטו ביום הושענא רבא".

★ **הסרת פחדים** ★

(4) **אומר רבי יהודה החסיד:** "אדם החש פחד בנסיעתו בדרכים, יאמר לפני נסיעתו את יג' מידות של רחמים במשך 9 פעמים ברציפות, וזאת גם כשהוא יחידי ללא מניין (אך ביחידות יאמר בניגון וטעמים כקורא בתורה).
 (5) **כתב ה'בן איש חי (רב פעלים ח"ד):**
 * סגולה להסרת פחדים – בכל תפילות העמידה, בשבת ובחול, טרם תפילת 'אלוקי נצור', יאמר את מזמור 'שיר למעלות אשא עיני אל ההרים'.
 * יזהר שלא יניח את ידיו על נחיריו או שפתיו.
 * יזהר ליטול ידיו 3 פעמים לסירוגין לאחר צאתו מהשירותים, לאחר גזית ציפורניו או גילוחו".
 – מתוך 'עצה ותושיה' 03-5797894

★ **האם מותר לקנח בנייר כחוב?**
סימן שמי, מתוך הילקוט יוסף

שאין לפותחו בשבת. ויש חולקים.
 ***
האם מותר לקנח בנייר עם אותיות?
 (4) מותר לקנח בשבת בנייר שיש בו אותיות בלועזית [דברי חול], ואין זה מוחק בשבת. אך יש לזהר שלא לקנח בנייר שהודפסו בו באותיות אשוריות, אף שאינם דברי תורה, משום בזיון כתב האשורית.
 ***

האם מותר לקרוע שקית מאכל?
 (5) הקורע שקיות ניילון שיש בהם דברי מאכל, מותר לו לקרוען אף במקום האותיות, ואין זה נחשב כמוחק בשבת, שאין בכך מחיקה.
האם מותר לדרוך על גיר הנמחק?
 (6) מותר לדרוך בשבת על ציורים או אותיות שנעשו על הכביש בגיר, וכדומה, אף שעל ידי דריכתו הגיר נמחק.

האם מותר ללבוש גרביים הנמחקות?
 (7) גרביים ונעליים, שרשום עליהם מספרים או אותיות, ובמשך זמן לבישתם וההליכה בהם האותיות נמחקות ונעלמות – מותר ללבושם בשבת, ואין בזה איסור מוחק כלל.

הפה נאחה כהן
'היפהנות'

בעלך גם תולה כביסה?

הציפיות הנובעות מחוסרים מילדות
 הבעיה המיוחדת בנושא הציפיות בנישואין, נובעת מכך שפעמים רבות נוצרו ציפיות לאחד מבני-הזוג או לשניהם עקב חסרים רגשיים מילדות, והם תמיד 'חלמו' שאלה יתמלאו בנישואיהם. לעיתים, חסרים אלה היו הכח המניע העיקרי להינשא, אך מהר מאד מתברר שבן-הזוג אינו רוצה, או אינו מסוגל, לספק את החסר שהיה כלול בציפייה.

בשבוע שעבר עסקנו על כך שבן הזוג יכול להיות אדם טוב מאוד ונוח לחברה בעוד שבביתו היחסים לא מתנהלים כשורה, וזו מכיוון שציפיותיו מחבריו הם מוגבלות ומוגדרות, בעוד שציפיותיו מבן זוגו אינן מוגדרות ומתפרסות על כל ענייני החיים ולכן ההתייחסות אמורה להיות שונה ורגישה כלפי כל צעד וצעד. לעיתים, הציפיות נגרמות בעקבות סיפורי חברות או שכנים. פעמים אשה שומעת את חברתה מספרת שבעלה מדיח כלים, ומיד קול קורא לה בלבה: "בעלי גם צריך להדיח כלים". עוד באותו יום היא שומעת מחברה אחרת המספרת: "בעלי תולה לי כביסה", וקולה הפנימי אומר לה, "גם בעלי אמור לתלות כביסה".

יתר על כן, לעיתים מתברר שהתנהגותו של בן הזוג דומה בדיוק להתנהגותו של הורה שלא נתפס כאישיות חיובית, ושגבללו נוצרה ציפייה להינשא לבן זוג שונה לחלוטין. לדוגמא: כאשר אחד מההורים היה אישיות עצבנית, מצפים שבן-הזוג יהיה אדם רגוע; או שאחד מההורים היה קמצן, ומצפים שבן הזוג יהיה בעל יד פתוחה. לפעמים, אחד מההורים היה אדם אדיש וקריר, ומצפים שבן-הזוג יהיה שונה. לעיתים אדם בא מבית בו האם לא אהבה

חברה נוספת מספרת: "בעלי מרוקן לי את האשפה", והמאזינה מחליטה בלבה שגם בעלה חייב גם הוא להיות אחראי לסילוק האשפה מן הבית. המאזינה שמעה את סיפוריהן של שלושת חברותיה על פעולותיהם של הבעלים, וכבר נוצרות אצלה שלש ציפיות מבעלה האחד. כבואה הביתה רוויית ציפיות, קיימת אפשרות סבירה שבעקבות חיכוך קל עם בעלה, שאינו עושה את שלשת הדברים האמורים, היא תתפרץ לעברו בכעס.

לבשל, ועם הנישואין מתברר שגם על רעייתו מלאכת הבישול אינה אהובה ביותר; או שלעיתים קיימת ציפייה שבן-הזוג יהיה היוזם בכל דבר, שידחוף לעשייה בבית, שיציע את הרעיונות להתאווורות, או ידחוף להרחבה כלכלית וכו'. מה ניתן לעשות בבתים רבים שכאלה? בן הזוג שרואה עד כמה משתוקק ומצפה ממנו בן זוגו לדברים מסוימים שאין בו, ישתדל לעשות מאמץ לספק את בן זוגו, אך מצד שני, יזכור בן זוגו שדרישותיו אינן תמיד מוצדקות ומחייבות שנושא מבית הוריו.

אין ספק שגם לה יש לפחות מעלה אחת לומר על בעלה, שאילולא סיפרה אותה לחברותיה, היתה יוצרת גם אצלן ציפייה מבעליהן, אך את המעלות של בעלה, אין היא מחשבת כשהיא בוחנת "מה יש לי מבן-זוגי", אלא רק "מה עדיין אין לי".

פיגוע חבלה בישיבה

תורכי ג'ניסן אוחיון ע"ש

לכל יהודי יש אבא גדול בשמיים, שאוהב אותו ושומר עליו בכל רגע בחייו ומדריכו בדרך המתאימה לו בחייו. אך תמיד יש לזכור, שאדם ההולך בדרך ה' ועושה את רצונו בתמימות, הקב"ה מגן עליו ושומר עליו ביותר, כדברי שלמה המלך: "הולך בתום – ילך בטח" (משלי י'), אדם ההולך עם ה' בתמימות, לא יארע לו שום רע! "ה' שומרך", אומר דוד המלך, לכן אל תפחד, כי "ה' צלך על יד ימינך". לפני כשבועיים, סיפר הרב דניאל אוחיון שליט"א ברדיו 'קול ברמה' מעשה מדהים שאירע לפני מספר שבועות: "מיד אחר צאתו של חג הפסח האחרון של שנת התשע"ג, ניגש האחיון שלי, נתנאל, אל אביו כשבקשה נסוכה בפיו: "אבא יקר, ב"ה היה חג פסח נפלא השבוע, וכעת נותר עוד שבוע שלם של חופשת בין הזמנים עד החזרה לישיבה. אך רציתי לבקש ממך בבקשה, האם תרשה לי ללכת עוד היום, יום רביעי, כג' ניסן התשע"ג לישיבה וללמוד שם עד סוף החופשה".

אביו שמע את הדברים והיה כה מאושר, מי לא ישמח לשמוע שבנו חפץ ללכת ללמוד תורה בישיבה גם כשכולם בחופשה? כל כך שמח אביו ושילחו בשמחה לישיבה.

אחיוני, נתנאל, הגיע לישיבתו, ישיבת 'נתיבות יוסף' שבעיר 'מצפה יריחו' וראה שם בחור נוסף מהישיבה שעשה מעשה דומה לשלו והגיע גם הוא ללמוד בישיבה בשבוע האחרון של החופשה. הוא פתח את הגמרא והחל ללמוד במרץ ובהתלהבות מהשעה מוקדמת בבוקר ועד 11 בלילה, עד שהתעייף והחליט ללכת לישון.

המרחק מבית המדרש של הישיבה ועד הפנימיה בה היה רגיל לישון, היה מעט רחוק, ולכן, במחשבה שניה, החליט נתנאל לישון הלילה בבית המדרש. הוא החל לסדר כמה כסאות וספסלים אחד ליד השני והכין לעצמו מיטה זמנית ללילה הקרוב.

בעודו מכין את 'מיטתו', התקרבו אליו חברו הנוסף ששהה בישיבה, ואמר לו: "אני רואה שאתה מתכוונן לקראת שינה

בבית המדרש, אם כך, אולי עד שתרדם נקרא יחד את אחד הסיפורים של הספר 'אביהם של ישראל' 5, על הרב מרדכי אליהו זצ"ל. מה דעתך?".

נתנאל הסכים בשמחה והם התיישבו בימיטה. הם פתחו באקראיות ובלא מתכוון את הספר באיזה סיפור שיצא והחלו לקרוא בו מעשה מופלא על הרב מרדכי אליהו זצ"ל. במעשה הם קראו על כך שהרב מרדכי אליהו הורה לגורם מסוים לעזוב את מקומו הנוכחי וללכת למקום אחר.

בסיום הסיפור, חברו של נתנאל פנה אליו ואמר לו: "יש לי תחושת בטן מוזרה, מעין 'גילוי אליהו'", הוסיף קצת בהלצה, "שלא כדאי לך לישון כאן, בבית המדרש, לבדך הלילה. איני יודע מדוע, אך זוהי הרגשתי".

אחיוני נתנאל, החל לחשוש מדבריו המוזרים, בטח שמדובר בבית מדרש בודד ושקט. הוא יצא מבית המדרש, אך משום מה לא הלך לישון בחדרו הרגיל בפנימיה, אלא החליט ללכת לישון בבניין המגורים של בוגרי הישיבה, הממוקם במקום אחר.

מוקדם בבוקר, התעורר נתנאל ועשה את דרכו לעבר בית המדרש של הישיבה, ישיבת 'נתיבות יוסף' שבמצפה יריחו.

הוא נכנס לבית המדרש ולתדהמתו הרבה הוא מגלה מחזה נורא ואיום: ספר תורה מושלך בריצפה וספרי קודש רבים מושחתים זרוקים אף הם בריצפה.

נתנאל צועד בבהלה אל הפנימיה לצעירים בה ממוקם חדרו והנה הוא רואה שגם שם נזרע הרס רב וחורבן גדול בחדרים.

לאחר כמה דקות מוזעקים למקום כוחות משטרה ובטחון, ועימם גם אביו של נתנאל. הם נדהמו לראות את נתנאל בחיים...!

מדוע? מה קרה? יום רביעי (כג' ניסן התשע"ג), יומיים אחר חג הפסח, מודיעה התקשורת הישראלית, כי שני מחבלים פלסטינים חדרו לישוב מצפה יריחו בשעת לילה מאוחרת, דרך פירצה בגדר היישוב, ופרצו אל הישיבה 'נתיבות יוסף' ופגעו בכל מה שעמד בדרכם. בנס, לא היו נפגעים, מכיוון שבחורי הישיבה שהו בחופשה".

איזה נס גלוי! האחיון שלי, נתנאל, שכבר הכין לעצמו מיטה מספסלים אמש בלילה ועמד רגע לפני תרדמה בבית המדרש, ברגע האחרון ניצל הוא וחברו משמיים ועשו את דרכם אל פנימיית הבוגרים, המקום היחיד אליו לא הגיעו המחבלים! האין זו יד ה' גלויה וניסית, כיצד שומר ה' על ההולכים בדרכו?

"לא ימנע טוב להולכים בתמים" (תהילים פד'), אומר דוד המלך, וכדברי שלמה המלך בנו, "הולך בתום – ילך בטח", אם אתה הולך בתמימות עם ה', אל תפחד, "כי עמך ה' אלוקיך בכל אשר תלך". יש מנהיג לעולם, יש אחד מלמעלה ששומר ומשגיח על כל יהודי ויהודי כי זה הבן שלו, אז אל תפחד ותבטח בו, "כי הוא יצילך מפח יקוש", תבטח בו ותודה לו ואפילו גם לאחר שחטא, אומרים חכמים. אך המעשה שלנו עדיין לא הסתיים. "שאלתי את אחי, אביו של נתנאל", ממשיך הרב דניאל אוחיון שליט"א, "תגיד לי אחי היקר, איזו זכות מיוחדת היתה לבן שלך שניצלו חייו מאסון נורא, הרי תאר לך חלילה מה היה קורה אם היה נשאר בבית המדרש ונתקל במחבלים? ומה עוד שעד 11 בלילה עשה ה' שהמחבלים לא הגיעו, אלא רק אחר כך". אחי אמר לי מיד: "לדעתך, הזכות הגדולה שיש לנתנאל שהגינה עליו, היא הכבוד המיוחד במינו שהוא נותן לי ולרעייתי. בכל פעם שאנו מבקשים ממנו משהו, הוא מעולם לא אומר: 'רק רגע, דקה ואני עושה את זה', הוא מעולם לא רטן: 'למה דווקא אני מכל האחים?', גם כשהיו לו עיסוקים, תמיד הוא עשה את כל דברינו בשלמות, ללא בכינות ותרעומת. זהו דבר גדול ומיוחד שאנו בעצמנו התפעלנו ממנו, ולדעתך, זכות מיוחדת שכזו הצילה אותו!".

"מה' מצעדי גבר כוננו" (תהילים לז'), אומר דוד המלך, כל צעד שהאדם עושה במשך היום נעשה בהכוונת הקב"ה. אם הביאו אותך רגליך למקום מסוים – זה רצון ה' יתברך ששומר עליך ואוהב אותך, כי אתה בנו האהוב, זרע אברהם יצחק ויעקב לכן תשמח, אל תצטער, אם הגעת לכאן עכשיו – זה המקום הטוב ביותר בשבילך, כי רגלי חסידיו ישמור".

